

مسئله نقض حقوق بشر در اراضی اشغالی اعراب، منجمله فلسطین قطعنامه ۱۹۹۹،۵ کمیسیون حقوق بشر

کمیسیون حقوق بشر،

با عنایت به اصول و نیات منشور ملل متحد، و نیز مفاد اعلامیه جهانی حقوق بشر، همچنین با عنایت به مفاد میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی،

با امعان نظر به مفاد پیمان ژنو مرتبط با مصونیت افراد غیر نظامی در دوران جنگ، مورخ ۱۲ اگوست ۱۹۴۹، و مفاد پروتکل I الحاقی به آن، و کنوانسیون چهارم لاهه به سال ۱۹۰۷،

با یادآوری قطعنامه های شورای امنیت، مجمع عمومی و کمیسیون حقوق بشر درباره قابلیت اجرای پیمان ژنو در زمینه مصونیت افراد غیر نظامی در دوران جنگ در مورد سرزمین اشغال شده فلسطین، به انضمام بیت المقدس شرقی، و سایر اراضی اشغالی اعراب، همچنین با یادآوری قطعنامه های مجمع عمومی درباره نقض حقوق بشر توسط اسرائیل در سرزمین اشغالی فلسطین، به انضمام بیت المقدس شرقی، که از ۱۹۶۷ تحت اشغال است،

به علاوه با یادآوری قطعنامه های ES-10/6، ES-10/5، ES-10/4، ES-10/3 مجمع عمومی، که در آن مجمع توصیه خود را مبنی بر آنکه طرفین عالی انعقاد پیمان ژنو در زمینه مصونیت افراد غیر نظامی در دوران جنگ، کنفرانسی تشکیل دهند تا نحوه تقویت این پیمان را در سرزمین اشغالی فلسطین، به انضمام بیت المقدس شرقی بررسی کنند و رعایت آن را مطابق با ماده ۱ مشترک در چهار پیمان ژنو تضمین کنند، تکرار کرد،

با یادآوری مفاد اعلامیه و برنامه عمل وین که به وسیله کنفرانس جهانی حقوق بشر در ژوئن ۱۹۹۳ (A/CONF. 157/23) پذیرفته شده است،

با توجه به گزارش (E/EN.4/1999/24) گزارشگر ویژه، آقای هانوهایلین، که ماموریت او مطابق با قطعنامه 1993/2A مورخ ۱۹ فوریه ۱۹۹۳ کمیسیون انجام گرفته است،

همچنین با توجه به گزارشهای کمیته ویژه بررسی اقدامات اسرائیلی ناقض حقوق بشر ملت فلسطین و سایر اعراب اراضی اشغالی که بعد از ۱۹۶۸ به مجمع عمومی ارائه شده است، به انضمام آخرین آن (A/53/136, Add.1)، با توجه دقیق به خودداری اسرائیل از رعایت قطعنامه های شورای امنیت، مجمع عمومی و کمیسیون حقوق بشر که از اسرائیل می خواهند به نقض حقوق بشر خاتمه دهد و قابلیت اجرای پیمان ژنورا در زمینه مصونیت افراد غیر نظامی در دوران جنگ در سرزمین اشغالی فلسطین، به انضمام بیت المقدس شرقی و سایر اراضی اشغال شده اعراب به وسیله اسرائیل از ۱۹۶۷ به بعد، تأیید می کنند،

با نگرانی عمیق در مورد توقف فرآیند صلح به خاطر بی اعتنایی دولت اسرائیل به اصولی که فرآیند صلح بر آن بنا شده است، و خودداری آن دولت از اجرای تعهدات خود در توافقنامه هایی که با سازمان آزادیبخش فلسطین در واشنگتن، قاهره، بصره و وای ریو امضاء کرده است، با یادآوری تمام قطعنامه های قبلی خود در این زمینه، منجمله آخرین آنها، قطعنامه ۱۹۹۸/۱ مورخ ۲۷ مارس ۱۹۹۸،

۱. نقض مداوم حقوق بشر در سرزمین اشغالی فلسطین، به انضمام بیت المقدس شرقی، به ویژه تداوم اقدامات سربازان و شهرک نشینان اسرائیلی در قتل و مجروح ساختن فلسطینیان، به علاوه بازداشت هزاران فلسطینی بدون محاکمه، تداوم مصادره زمینهای فلسطینیان، تخریب خانه های فلسطینیان و ریشه کن کردن درختان میوه را محکوم می کند، و از اسرائیل می خواهد فوراً این اقدامات را متوقف سازد زیرا نقض شدید حقوق بشر و اصول حقوق بین الملل هستند و نیز مانعی عظیم بر سر راه فرآیند صلح می باشند؛

۲. همچنین مصادره خانه های فلسطینیان در بخش العمود بیت المقدس، لغو کارتهای شناسایی شهروندان فلسطینی شهر بیت المقدس و اجبار آنان به زندگی در بیرون از خانه های خود به منظور یهودی کردن بیت المقدس را محکوم می سازد، و از دولت اسرائیل می خواهد فوراً به این اقدامات خاتمه دهد؛

۳. به علاوه، اعمال شکنجه را بر علیه فلسطینیان طی بازجویی، که دادگاه عالی اسرائیل آن را قانونی دانسته است، محکوم می کند، و از دولت اسرائیل می خواهد فوراً از انجام این بازجوییها خودداری کند، و برای لغو قانون فوق الذکر اقدام نماید؛

۴. مجدداً تأیید می کند که تمام شهرکهای اسرائیلی در اراضی اشغالی فلسطینیان از ۱۹۶۷ به بعد، به انضمام بیت المقدس شرقی، غیرقانونی اند، و نقض فاحش مفاد پیمان چهارم ژنوبه سال ۱۹۴۹ و اصول حقوق بین الملل به شمار می روند، و باید به منظور دستیابی به یک صلح عادلانه، دائمی و فراگیر در منطقه خاورمیانه، برچیده شوند؛

۵. همچنین تأیید می کند که پیمان ژنوبه بر مصونیت افراد غیرنظامی در دوران جنگ، بر سرزمین فلسطین و اراضی اشغال شده اعراب به وسیله اسرائیل از ۱۹۶۷ به بعد، به انضمام بیت المقدس شرقی، قابل اجرا است، و هرگونه تغییر در وضعیت جغرافیایی و جمعیتی بخش شرقی بیت المقدس را نسبت به قبل از جنگ ژوئن ۱۹۶۷، غیرقانونی و بی اعتبار تلقی می کند؛

۶. به علاوه اهمیت بسیار زیاد تشکیل کنفرانسی از سوی طرفین بلندپایه پیمان ژنوبه در زمینه مصونیت افراد غیرنظامی در دوران جنگ را، مطابق با قطعنامه های ES-10/6، ES-10/5، ES-10/4، ES-10/3 مجمع عمومی، دوباره تأیید می کند؛

۷. از اسرائیل می خواهد سیاست اعمال مجازات جمعی، نظیر تخریب خانه ها و بسته اعلام کردن سرزمین فلسطین را، که نقض شدید حقوق بین الملل و حقوق بین الملل بشردوستانه هستند و زندگی فلسطینیان را به خطر می اندازند و نیز مانعی عمده بر سر راه صلح می باشند، فوراً متوقف سازد؛

۸. یکبار دیگر از اسرائیل، نیروی اشغالگر، می خواهد از تمام انواع نقض حقوق بشر در سرزمین اشغالی فلسطین، به انضمام بیت المقدس شرقی، و سایر اراضی اشغال شده اعراب خودداری کند، و مبانی حقوق بین الملل، اصول حقوق بین الملل بشر دوستانه، تعهدات بین المللی خود، و توافقنامه های امضاء شده با سازمان آزادیبخش فلسطین را رعایت کند؛

۹. همچنین از اسرائیل می‌خواهد که مطابق با قطعنامه‌های مربوطه سازمان ملل متحد و کمیسیون حقوق بشر، از سرزمین فلسطین، به انضمام بیت المقدس شرقی و سایر اراضی اعراب که از ۱۹۶۷ به بعد اشغال کرده است، خارج شود؛

۱۰. از دبیرکل درخواست می‌کند توجه دولت اسرائیل و سایر دولتها، ارگان‌های واجد صلاحیت ملل متحد، ادارات تخصصی، سازمان‌های بین‌دولتی منطقه ای و سازمانهای انسان دوست بین‌المللی را به این قطعنامه جلب کند، و آن را در گسترده‌ترین مقیاس ممکن منتشر نماید و گزارش خود را در مورد اجرای این قطعنامه به وسیله دولت اسرائیل در نشست پنجاه و ششم ارائه دهد؛

۱۸۶

۱۱. همچنین از دبیرکل درخواست می‌کند که تمام گزارشهای سازمان ملل متحد را که ما بین نشست‌های کمیسیون انتشار یافته‌اند و به شرایط زندگی شهروندان فلسطینی و سایر اراضی اشغالی اعراب در زیر سلطه اسرائیل مربوط هستند، در اختیار کمیسیون حقوق بشر بگذارد؛

۱۲. مقرر می‌دارد این مسئله در نشست پنجاه و ششم تحت همان دستورکار، به عنوان اولویت درجه اول، مورد توجه قرار گیرد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی